

ΛΕΩΒΙΟΚΗΧΩ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΔΙΕΡΜΗΝΕΤΕ ΙΔΕΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ

ΕΤΟΣ 4ον
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 171

Γειοκτήτης - Δευθυντής
ΚΛΕΑΡΧΟΣ Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΕΣΣΟΥ
Τιμή Φύλλου Δραχμ. 2

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1936

ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο κ. Μεταξάς ώμίλησεν τὴν περασμένην ἑβδομάδα πρὸς τὸν λαὸν ὀρθῶς καὶ σαφῶς. Διότι ὁ λόγος τοῦ Κυβερνήτου δὲν ὑπῆρξεν ἀπλῶς τὸ Συμβόλιον τῆς σιενῆς καὶ ἐγκαυδίας συνεδρίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ δια τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Πατρίδος. Δὲν ὑπῆρξε τὸ ὀσμύσιον καὶ φιλαλληθίστατον «Καιτηγορῶν» τοῦ κακοῦ παρελθόντος, τοῦ ὁποῦν ἴσους ἀκριβὰ πληρώνομεν ἀκόμη τὰ μεγάλα ἐγκλήματα καὶ τὰ θάνασιμα λάθη. Ὑπῆρξε καὶ περισσότερον. Ὑπῆρξε τὸ «Πιστεύω» τῆς νέας καθηκοντολογίας τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἕνα εμπνευσμένον Κήρυγμα Ἑλλήδος καὶ Πιστεύω, μία φλογερὰ Ἐκκλησία πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων νὰ λησμονήσουν ὅτι τοὺς ἐχώρισεν εἰς τὸ παρελθόν καὶ νὰ προχωρήσουν, ὅλοι μαζί, ἠνωμένοι μετὰ τὸ πνεῦμα τῶν θυσιῶν, πρὸς τὴν Νέαν Ζωὴν, ποὺ δημιουργεῖται μεθοδικὰ γύρω μας.

Ὁ κ. Μεταξάς εἶχε καὶ ἄλλοι διὰ θηλώσεων καὶ διαγεγραμμένων ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τὸν ἑλληνογενῆ λαόν. Εἶχε καὶ ἄλλοι ἐκθέσει τοὺς τρομεροὺς κινδύνους, ποὺ ἀπειλοῦσαν τὴν Ἑλλάδα, εἴαν δὲν ἐγένετο ἡ σωτήρια Μεταβολὴ τοῦ Αὐγουστοῦ. Καὶ ἄλλοι εἶχεν ἀναπέψῃ, πῶς ἐννοεῖ τὴν ἀνοικοδομήσῃ τὴν Νέαν Ἑλλάδα καὶ νὰ σιερέωσῃ ἀκλόνητα δια παντός τὰ θεμελιὰ τῆς, τί περιμένει ἀπὸ τὸν καθένα μας καὶ ἀπὸ τὸ ἔθνικόν συνέλον, ποία εἶναι ἡ θέσις τῆς Ἑλληνίδος εἰς τὴν μεγαλὴν πατριωτικὴν προστάθειαν καὶ ποία ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀγνῆς ἑλληνικῆς Νεότητος. Μετὰ μίαν φρασίαν δὲν παρέλειπεν ἐγκαίρως, εἰς τὸ διδάχημα τῶν δύο μηνῶν ποὺ ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν εὐσεβῆ τῆς Μεταβολῆς, διὰ νὰ διαδελώσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον, ποὺ ἀνελαβε, ἀδιαφορῶν διὰ τὰς πολιτικὰς μηχανορραφίας καὶ συντρίβων κατὰ ἀντιθέσιν.

Ὁδὲ ποτε ὅμως ὁ κ. Μεταξάς ὑπῆρξε ἴσους πληρῆς, ἴσους καὶ ἠγορηματικῆς, ἴσους εἰς τὸ ὕψος τοῦ τολμηροῦ ἐγχειρήματος ποὺ ἀνέλαβεν, ὅσον ἀνεδείχθη μετὰ τὸν ἱστορικὸν λόγον του, κατὰ τὸν πρὸ ἑβδομάδος ἐν Ἀθήναις συναγερῶν. Ἐκεῖνο δὲ, ποὺ ἀξίζει νὰ σημειώσῃ ἰδιαιτέρως, εἶναι ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐσοπέθεισε τὸ ὅλον ἔθνικόν ζήτημα κατὰ κύριον λόγον, ἐπάνω εἰς τὰς μεγάλας ἠθικὰς ἀρχάς, ποὺ πρέπει νὰ καθοδηγοῦν τοὺς λαοὺς καὶ διαφυλάσσουν τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν καταστροφῇ. Τὰ ὅληκα ζητήματα, πέραν ἐκείνων ποὺ εὐδοχοῦνται, ἀ μ ε σ ω ς καὶ ὁ γ α ν ε κ α δ ε ς, μετὰ τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς ζωῆς, δὲν τὸν ἀπασχόλησαν ἐξαιρητικὰ. Ἐξ ἀνεφερε ἰσὺς ἕνα χρονογραφικῶς διὰ νὰ μὴ λείψῃ τίποτις ἀπὸ τὸ σύνολον, διὰ νὰ μὴ παραμελήσῃ κανὸν εἰς τὴν σκέψιν κανενὸς καὶ ὅχι, διότι ἀποτελοῦν

τὴν σποδαιοτέρα, τὴν τελικὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀρξαμένης ἀνορθωτικῆς προσπάθειας.

Κυβερνήτης, πρὸ ἑβδομάδος, ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀκροατάς του τὸ ὑψηλότερον νόημα τῆς συντελουμένης ἀναδημιουργίας καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Νέου Κράτους. Καὶ ἀπεκάλυπεν, ὅτι ἡ ἀναδημιουργία αὐτὴ καὶ οἱ σκοποὶ αὐτοὶ δὲν ἀποβλέπουσιν μόνον — ὅτι κ υ ρ ι ω ς — εἰς τὴν ὀλικὴν εὐημερίαν τοῦ αἵμου. Ὅτι ἀπορροφῇ τὴν σκέψιν τοῦ Νέου Κράτους εἶναι ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος εἰς ἕνα ζωντανὸν οργανισμὸν πενταρχικόν, εἰς μίαν ἰθύνουσαν κεντρικὴν σκέψιν, κραταιὰν διὰ τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων μελῶν τοῦ Κράτους ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῶν αἰσίων εἰς τὸ εὐρὸν αὐτὸ σχέδιον, αὐτὴ διαγράφεται σαφῶς ἀπὸ τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους καὶ προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὰ Ἑθνικὰ Παλλάδια, τὴν Θρησκείαν, τὴν Πατρίδα, τὴν Οἰκογένειαν.

Πρὸ ἑβδομάδος ὁ κ. Μεταξάς δὲν ὑπῆρξε πολιτικὸς ὁμιλητὴς κατὰ τὴν κλασσικὴν ἑνωσίαν. Δὲν ἐζητήσῃ νὰ δημαγωγῆσῃ, νὰ κολακεύσῃ τὰ ἄπειρα πλήθη τῶν ἀκροατῶν τῶν, νὰ φανῇ εὐάρεστος εἰς τὰς προσωπικὰς ἐπιδιώξεις κανενὸς ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἐποχὴ τῆς δημαγωγίας ἀποτελεῖ ἀναμνησὸν μακρινόν, ἂν καὶ φθάσῃ μέχρι πρὸ δύο μηνῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμίλησεν ὡς Ἀπόστολος ποὺ εὐαγγελίζεται μίαν Νέαν Ζωὴν διὰ τὸ ἔθνος, διὰ τὸν λαόν, δι' ἑκαστον πολίτην. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ ὁμίλησεν μετὰ εὐκρινεῖαν ἐκκλησιαστικὴν, μετὰ ἠθικὴν καὶ παρησιαστικὴν, μετὰ ἀντιθέσιν καὶ πίστιν. Ὑπερήφανος διὰ τὸν ὑψηλὸν κλήρον, ποὺ τοῦ ἐπεφύλαξεν ἡ Καλὴ Μοῖρα τῆς Ἑλλάδος, δὲν κατέδεχθη τὴν ἐκκλησιαστικὴν τὴν εὐνοίαν κανενὸς, οὔτε καὶ νὰ δημαγωγῆσῃ ἀσιαπάτας εἰς τοὺς ἀκροατάς του. Εἶπε τὴν Ἀληθειαν—μόνον τὴν Ἀληθειαν, χωρὶς φόβου καὶ χωρὶς πάθος.

Καὶ ὁ λαός, ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἀσυνήθιστον τὸ ἀκρόαμα, ἐξετίμησε τὴν διαθεσίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὸν ἐπευφήμησεν ὅπως ΠΟΙΕ, ΚΑΜΕ, ΝΑ ΔΑΔΑΟΝ. Τὸ μαγικόν δραμα μίαν Ἑλλάδος ὄχι, μεγάλης, ἰσχυρῆς καὶ ἑλευθερίας. Μίαν Ἑλλάδος ὀδηγουμένης ἀπὸ τὰς ἀρχαίας ἑθνικὰς τῆς Σύμβολα πρὸς τὸν δρόμον τοῦ μέλλοντος, ἐφώτισε τὰς ψυχὰς ὄλων καὶ ἀνεπέδρωσε τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν ἐμπειροσύνῃ πρὸς τὴν Ἀλήθειαν. Καὶ ἡ Ἀλήθεια αὐτὴ θά εἶναι ἐντελὴς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν Χθές, ἡ ὁποία δὲν πρόκειτο ΠΟΙΕ ΜΑΔΕΟΝ ἢ ἀνατίθη καὶ παλιν. Τὸ ἔθνος, χειραγωγούμενον ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς του, θά βράδυσῃ παντοῦ πρὸς τὰ ἐμπεδωμένα καὶ θα συγγραφῇ νέας μεγαλοφυΐας μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν τῶν τέκνων του.

ταξὶς ἐξέφωτισε μακρὸν πολιτικὸν λόγον ἀνατιθέσας τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Νέου Κράτους εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ὁποῦν θά προχωρήσῃ ἡ Κυβερνήτης.

Εἶναι ἄξιος συγκαταστήσῃ ὁ κ. Νομοκρητίστας διὰ τὸ ἔνδιαφέρον τὸ ὁποῦν δεικνύει πρὸς προστάθειαν τῆς υγείας τῶν πολιτῶν. Δὲν γνωρίζομεν τί ἐγένετο ἐπὶ τῶν προκατόχων του. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῦν παρατηροῦμεν εἶναι ὅτι ὁ νῦν κ. Νομοκρητίστας ὅπως ἀνὰ σχέσεων καὶ δυσχερῶν, αἰ ὁποῖα τυχὸν θά ἤτοδονατὸν νὰ γεννηθῶν, θέτει τὸ καθήκον του καὶ μόνον τὸ καθήκον του, θά ἦσαν ὅμως πληρέστατοι αἱ ἀνακοινώσεις τῆς Νομοκρητιατρικῆς ὑπηρεσίας εἴαν ἐδημοσιεύοντο καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀσυνειδήτων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ σπῆν πόρρωσιν ὥστε νὰ ἐπὸπειρῶνται νὰ θέτουν εἰς κατανάλωσιν τροφίμα ἀπειλοῦντα ἀμέσως τὴν υγείαν τῶν πολιτῶν.

ΠΑΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ διὰ τὸ Δημοτικὸν μας Συμβούλιον μετὰ πολυῶρους συνεδριάσεις, καθ' ἃς πλείστα τῶν μελῶν δι, ἐφώνησαν, ἀπεφάσισε τὴν προμῆθειαν 1500 ὑδρομετρητῶν. Τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρώτατον καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ νῦν ἐν χρῆσει ὑδρομετρητῆς, τοὺς ἑποῦς ὁ ἄλλος ἐπρομηθεύθη ἀντὶ ἀρκετῶν ἐκατομμυρίων μόλις πρὸ ἑξαετίας, εἶναι τελείως ἀχρηστοί, οἱ δημόσιοι δὲν πληρώνουν δικαιοῦματα διὰ τὴν χρῆσιν τελείως κατεστραμμένων καὶ ἀχρηστῶν ὑδρομετρητῶν. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Δήμου παραμένουσιν ἀρκετοὶ ὑδρομετρητῆς κατεστραμμένοι καὶ ἀχρηστοί. Πῶς λοιπὸν τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει τὴν προμῆθειαν νέων ὑδρομετρητῶν; Καὶ ποῦς μᾶς ἐγγυᾶται διὰ τὰ ἐκατομμύρια, τὰ ὁποῖα θά διατεθῶν διὰ τὴν προμῆθειαν τῶν νέων ὑδρομετρητῶν, δὲν θά πᾶνε εἰς τὸ βρόντο ὅπως πῆγαν καὶ τὰ ἄλλα; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῦν ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ παρατηρήσωμεν εἶναι ὅτι ἄνεμος σπατάλης πνέει εἰς τὸ Δημοτικὸν μας μέγαρον, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ νὰ διαπραγματευθῶμεν διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως, τὸ ὁποῦν εἶναι ζωτικώτατον διὰ τὴν πόλιν μας.

ΕΠΙΣΗΜΕ θέλομεν νὰ μάθωμεν τί γίνεται μετὰ τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Πρὸ τινῶν μηνῶν ἠγγέρθη καὶ δημοσιεγραφικὸς θόρυβος γύρω εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκ μέρους μάλιστα δικηγόρου τῆς πόλεως μας, προσληφθέντος κατόπιν ὁ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Δήμου, διότι ἐκρίθη ὅτι εἰδικὸς καὶ ἀπαραίτητος διὰ νὰ χειρισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ προστάτευσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου καὶ τῶν Δημοτῶν. Μολοντί ὅμως ἡ παραμονὴ τοῦ ἐν λόγῳ νομικοῦ συμβούλου εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐδικαιολογηθῆ καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν κ. Δημάρχου διὰ τὸν αἰτῶν ὡς ἄνω λόγον, ἐν τούτοις τὸ ζήτημα ἐτέθη ὑπὸ μανδραγόραν. Ἐν τούτοις καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι παρονοχῆς. Μετὰ αὐτὰ τὰ ζωτικώτατα ζητήματα πρέπει ν' ἀσχοληθῆτε κ. Δημάρχε, καὶ ὅχι μετὰ τὰς ἐπισκευὰς ἐτοιμοφροσῶν καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτοτοχοῦν.

ΕΠΙΘΥΜΙΑ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς φροντίσῃ διὰ τὰ δίκαια αἰτή-

ματα τῆς ἑργατικῆς τάξεως ἔγινε φανερὰ μετὰ τὰ πλείστα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν. Αἱ συμβάσεις περὶ κατοικησίων ὄριων ἡμερομισθίων, ἡ ἀπόφασις τῆς δημιουργίας κέντρων διὰ τὰ ἑργατικά Σωματεία καὶ ἡ ταχεῖα ἐπίλυσις παντός ἑργατικοῦ ζητήματος δεικνύουσιν τὸ μέγιστον ἔνδιαφέρον τοῦ Νέου Κράτους διὰ τοὺς ἑργάτας. Ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς κ. Μεταξάς, δεχθεὶς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαρχιακῶν ἑργατικῶν Κέντρων, ἐβεβαίωσεν αὐτοὺς ὅτι ἡ μόνη θέλησις του εἶναι νὰ καταστήσῃ ὅλους τοὺς ἑργάτας εὐτυχεῖς. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ φιλεργατικὴ πολιτικὴ, τὴν ὁποῖαν καμμία Κυβερνήτης τοῦ παρελθόντος δὲν ἐφήρμοσεν εὐκρινῶς. Διὰ τὸν λόγον δὲ τούτον καὶ ὁ κομμουνισμὸς κατὰ τὸ παρελθόν ἐσπῆχθη ἀπὸ ἀθέτους καὶ παρὰσυσθέντας ἑργάτας. Ὁ κομμουνισμὸς δὲν θά εἴρῃ ποτὲ ἔδαφος νὰ σταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ τοῦ Νέου Κράτους κ. Ἰω. Μεταξάς εἰς τὸν πρὸ ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις ἐκφωνηθέντα ἱστορικὸν λόγον του, εἰς τὸν ὁποῦν, ἐκείνος τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐξέθεσεν εἰς ἀδράς γεαμμάς καὶ τὰς προγραμματικὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεθυμήθη νὰ κάμῃ λόγον καὶ περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου. Ἀλλὰ δὲν ὁμίλησε μόνον περὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς καλυτέρας τῶν ὑπάρξεως, ἀλλ' ἐτόνισε καὶ τὴν προστάθειαν τῆς βελτιώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος εἰς τὸν λαόν. Πραγματικῶς δὲ τὸ θρησκευτικὸν τοῦτο αἰσθημα, ὡς κριστα ὑπέμνησεν ὁ κ. Μεταξάς, συνετήρησε τὸν ἑλληνογενῆ ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας. Εἶναι λοιπὸν μείωσις ἡ σημασία τῆς ἐξυψώσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος τοῦ λαοῦ μας. Μία δὲ Κυβερνήτης οὕτως σκεπτομένη, εἶναι φανερὸν ὅτι εὐρίσκειται ἐν τελείᾳ γνώσει τῶν ριζικῶν στοιχείων τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ἐνισχύουσα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ θρησκευτικὸν μας φρόνημα ἡ Κυβερνήτης σφίξει αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Λίαν εὐχάριστος καὶ διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην μας καὶ διὰ τὸν ἑλληνογενῆ εἶναι ἡ εἰδησις ὅτι οἱ κερυφαῖοι Γερμανοὶ ἀρχαιολογοὶ ἀρχίζουν κατ' αὐτὰς νέας ἀνασκαφὰς εἰς τὸν χώρον τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν μὴ ἀνασκαφιστῶν εἰσέτι περιοχῶν τῆς ὅλης ἐκτάσεως. Ἀναμνησκόμενοι ὅτι καὶ ἄλλοι Γερμανοὶ ἐπιστήμονες ἠσχολήθησαν εἰς ἀνασκαφὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ μετὰ σημαντικὰ ἀποτελέσματα, μετὰ χαρὰν καιροῦ ἐπισημονοῦν τὴν συνέχισιν τῶν ἀνασκαφῶν ὑπὸ Γερμανῶν ἀρχαιολόγων. Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι αἱ νῆαι αὐταὶ ἐργασίαι θά φέρουν εἰς φῶς νέους ἑλληνικοὺς θεσσαυροὺς καὶ θά διαφωτίσουν πλῆρως τὴν ὄλην σύνθεσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἀστικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἱεροῦ Ὀλυμπιακοῦ χώρου.

Εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν
Ὁ κ. Μεταξάς ἀνεχώρησεν εἰς Κομομένην ἐπαφῆς εἰδικῆς ἀμαξιοτοχείας. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν πάνδημος καὶ ἐνθουσιώδεις. Ὁ κ. Με-

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΩ,

Εβδομαδιαία Πολιτική Έφημερίς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Τράπεζαι - Μοναί

Αημόσ. Καταστ.] Δρ. 500

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησίαι : Δρ. 150

Εξάμηνιοι : Δρ. 80

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησίαι Λίραι Άγγλικίς 1

Άμερικ. Δολλάρια 5

Προϊστάμενος εργασιών ΘΩΜΑΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΑΥΛΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθηναίος, παλαιός των ημερών επί Φαυλοκρατίας φίλος μου έλεγε χθές, με ύψος βαθιότητας νοσταλγίας:

—Βλέπετε, κύριε, τι γίνεται με τις συντάξεις με τους υπεράριθμους υπαλλήλους, με τα ίδια βόσανα, τέλος πάντων, του δυστυχημένου Προϋπολογισμού;

—Τά βλέπω,.... του είπα.

—Λοιπόν, τέτοια πράγματα δεν γίνονται στη δική μας Φαυλοκρατία.

—Ωστε, υπήρξατε και σεις φαυλοκράτης;

—Και το καυχώμαι. Έγώ όμως ανήκω εις την παλαιάν Φαυλοκρατίαν, δεν ανήκω εις την νέαν. Τότε τα πράγματα έγινοντο πολύ καλύτερα και πολύ σοφώτερα. Θέλετε να σας φέρω ένα παράδειγμα; Με κάθε αλλαγην ύπουργείου επαύοντο, όπως γνωρίζετε, όλοι οι υπάλληλοι και διωρίζοντο άλλοι.

—Τό βρισκείτε σωστό αυτό;

—Πολύ σωστό. Να φάνε κι άλλοι, κύριε. Εκείνοι, που επαύοντο οι επιλεγόμενοι παυσανίαι, ήταν χορτασμένοι. Τό έπιφαν απόφασι και περιέμεναν ν' αλλάξουν τα πράγματα, για να ξαναφάνε. Κ' εκείνοι πάλιν που διωρίζοντο, τό είχαν υπ' όψιν τους, ότι θα παυθούν κάποτε και τό περιέμεναν, ως μοι φαίον. «Φορά σου και φορά μου» που λέει ο λόγος. Και τρώγανε όλοι με τη σειρά τους, όπως είναι θεθόν και δίκαιον. Έπειτα όμως ήλθε η μονιμότης των υπαλλήλων και τό χάλασε.

—Τήν βρισκείτε κακήν, λοιπόν;

—Όλεθρίαν. Διότι αυτή έφερε την κατάστασιν που είδαμεν. Απλοστάσια, κάθε νέα Κυβέρνησις, που ήρχετο στα πράγματα, με τό να μην έχη την ευκολίαν να παύση τους παλαιούς υπαλλήλους και να διορίση νέους, άφηνε και τους παλαιούς, διώριζε και τους δικούς της. Πώς, θα μου πητε; Άνοιγε νέες θέσεις, εδημιουργούσε νέα αξιώματα. Και έτσι, η ελληνική υπαλληλία έπληθύνετο διαρκώς, ως η άμμος της θαλάσσης. Άλλά και πάλιν, επειδή με όλες τις κινουήγιες θέσεις, που άνοιγαν, δεν μπορούσαν να οικονομηθούν όλοι οι φίλοι, εμπήκε σ' ενεργειαν και η φάμπρικα των συντάξεων: «Δεν μπορώ να σου δώσω θέσι, πάρε μιá σύνταξι. Θα βγής και πω κερδισμένοι, γιατί δε θα δουλεύεις». Και ανέβαιναν και τα δισεκατομύρια των συντάξεων, ως που να φθανέν η ώρα να χάσουν την σύνταξι τους και οι πραγματικοί συνταξιούχοι και να πάμε όλοι κατά Διαβόλου. Λοιπόν, κύριε, τέτοιες συμφορές δεν θα τις είχαμε με την παλαιά, την άδικημένη Φαυλοκρατία.

—Τήν νοσταλγείτε λοιπόν;

—Πώς να μη την νοσταλγώ, κύριε; Αυτή ήτανε μιá φορά Φαυλοκρατία. Νοικοκυρεμένη Φαυλοκρατία. Δε μάς άρρεσε όμως. Και είδατε που κατανήσαμε. Κόνιτφε να βουλιάζη τό Ρωμέτικο!

Και ο άπολογητής της παλαιάς Φαυλοκρατίας έβυθίσθη πάλιν εις την νοσταλγίαν του.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΙΩΑΝ. Ε. ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Μυτιλήνη

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ

Η ζωή του και η δρασίς του

Η Ορθόδοξος Εκκλησία έώρασε την μνήμην του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου.

Σύμφωνα με άπόφασιν της Κυβερνήσεως η εορτή αυτή θα πανηγυρίζεται με μεγαλοπρέπεια και από τον ερχόμενο χρόνο με γενική άργια. Πραγματικά ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης είναι άξιος ξεχωριστής τιμής γιατί ήταν ο πρώτος Αθηναίος χριστιανός και ο πρώτος σοφός μας, που από ειδωλολάτρησ έγινεν επίσκοπος Αθηνών.

Η ζωή και η διανοητική εξέλιξις του Διονυσίου έχουν μεγάλο ενδιαφέρον.

Γεννήθηκε τό 7 μ. Χ. στην Αθήνα, καθώς τό βεβαιώνει και ο Χρυσόστομος και ήσαν γνήσιος Αθηναίος. Φαίνεται ότι ήτο από πλούσια και εθγενική οικογένεια και ότι είχεν άφθονα τα οικονομικά μέσα για να σπουδάση και να ταξιδεύση. Ηταν λοιπόν μαθητής σεις φιλοσοφικές σχολές των Αθηνών που άκόμη είχαν την άκμή των παλαιότερων καιρών. Έτσι ο Διονύσιος έγινε βαθύς γνώστης όλων των φιλοσοφικών συστημάτων και της ρητορικής, με ήταν και νούς εξαιρετικά δημιουργικός και έρευνητικός.

Έπειτα, διά τή συμπληρώση την μόρφωσιν του επήγε, σε ηλικία 25 χρονών, στην Αίγυπτον και παρακολούθησε τα μαθήματα των σχολών της Αλεξανδρείας, που από την εποχήν των Πτολεμαίων ήσαν κέντρα παγκοσμίου διανοήσεως. Έκαμην άκόμη μερικά ταξείδια ο Διονύσιος και ξαναγύρισε τέλος στας Αθήνας.

Όλοι τον τιμούσαν για την σοφία του και για τις γνώσεις του και τον ανέδειξαν αρεοπαγίτη.

Ο ποιητής Θεοφάνης έγραψε γι' αυτόν δι' «πλούτη και δόξη και συνέσει και σοφία των άπάντων υπερείχε».

Κατά την ήμέραν που έσταυρώθη ο Χριστός, ο Διονύσιος εδρίσκατο στην Ηλιούπολιν μαζί με τον φίλοσφον Απελλοφάνην, όπότε ξαφνικά έγινε σκότος και άλλα φαινόμενα, που άναφέρουν οι Εδαγγελισταί. Ο Διονύσιος τότε, που ήσαν άριστος γνώστης της αστρονομίας, άφου έμαθήτευσε στην Αίγυπτον, έδοκίμασε να εξηγήση τό φαινόμενο αυτό, σύμφωνα με τις επιστημονικές του γνώσεις. Δέν τό κατώρθωσεν όμως, γιατί, ότι έγινε ήταν κάτι εξαιρετικό κ' έξω από τούς φυσικούς κανόνες. Έγύρισε λοιπόν προς τον Απελλοφάνην και του είπεν εκείνην την προφητική φράσι:

—Άγνωστος πάσχει Θεός, δι' όν τόδε τό πάν εξόφρωται τε και σεσάλευται!

Κατά τό 52 μ. Χ. που ο Αποστόλος Παύλος έφθασε στας Αθήνας διά να κηρύξη τον χριστιανισμό, ο Διονύσιος είχε τό αξίωμα του αρεοπαγίτου. Ο Παύλος στο λόγο του Αρείου Πάγου έκαμε τό πρώτό του κήρυγμα προς τούς Αθηναίους περί τού Άγνωστου Θεού. Η διδασκαλία εκείνη άφήκε τούς Αθηναίους χωρίς ένθουσιασμό, χωρίς να τούς βγάλη από τις άμφιβολίες και τον σκεπτικισμό τους.... Και μάλιστα διαν ή όμιλία έτελείωσε εδήλωσαν στον Παύλο ότι θάθελαν να τον ξανακούσουν....

Αντίθετα όμως ο Διονύσιος που είχε μόρφωσιν άνωτερη από όλους και που είχε πη τό περίφημο «Άγνωστος Θεός πάσχει», έσυλλογιόθη ότι πρόκειται για τον ίδιον άγνωστον Θεόν, εσκέπθη άριμώτερον από τούς άλλους και έγινε χριστιανός. Ήνυχθένως έπίσειυσε στον χριστιανισμό και μια γυναίκα που έλέγετο Λάμαρις. Αυτοί είναι οι δύο πρώτοι Αθηναίοι, που έγιναν χριστιανοί.

Δέν είναι τελείως εξηκριβωμένα τα γεγονότα της κατοπινής ζωής του Διονυσίου του Αρεοπαγίτου. Αί πληροφορίες άλληλοσυγκρούονται.

Ο Εύσεβιος ο Παμφύλου, ο Ηγήσιππος και άλλοι συγγραφείς βεβαιώνουν, ότι ο Διονύσιος έγινε πρώτος Χριστιανός επίσκοπος των Αθηνών.

Κατά τās περισσότεράς δέ πληροφορίας, απέθανε με μαρτυρικόν θάνατον. Επί αυτοκράτορος Τραϊανού κατεδικάσθη στον θάνατον δια πυρός! Έτσι έγινε μάρτυς της Εκκλησίας του Χριστού.

Στον Διονύσιον τον Αρεοπαγίτην αποδίδονται και τέσσαρα έργα με τίτλους «Ούρανία ιεραρχία», «Εκκλησιαστική ιεραρχία», «Μυστική Θεολογία» και «Περί θείων όνομάτων» και πέντε επιστολαί, από τās όποιες μιá προς τον Ιωάννην τον Θεολόγον, τον συγγραφέα της «Αποκαλύψεως». Αμφισβητείται όμως από πολλούς θεολόγους τό ότι τα έργα αυτά είναι γνήσια έργα του Διονυσίου του Αρεοπαγίτου.

Ο επίτιμος καθηγητής της Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ιωάννης Μεσολωρός έχει γράψει τον άκόλουθον χαρακτηρισμόν της προσωπικότητος του Διονυσίου του Αρεοπαγίτου:

«Είναι ο νέος και μέγας της Αποκαλύψεως μύστης. Είναι ο συγκεντρών έν έαυτώ την τε θύραθεν και την έσω σοφίαν. Είναι ο μεταλλάξας την οικαστικήν τήβεννον διά του χριστιανικού άρχιερατικού μανουου. Είναι ο ριψας από των χειρών αυτού τό δικαστικόν σκήπτρον και αναλαβών την ποιμαντορικήν ράβδον. Είναι ο μέχρι τούδε δικάζων τās φονικας δίκας και ήδη διαλύων την πλάνην και το σκότος διά της πιστεως και της αγάπης. Είναι ο αναλαβών τον θυρεόν της πιστεως, την μάχαιραν του πνευματος, την περικεφαλαίαν του σωτηρίου, την δύναμιν της αγάπης, την ισχύν της εϋταπεινήσεως. Είναι ο ιεραρχης της πόλεως των Αθηνών. Είναι ο διά του έν τή θεία των Έλλήνων γλώσση κηρύγματος αυτού, στήσας επί του Αρείου Παγου και επί των επάλξεων της Ακροπόλεως των Αθηνών τον Σταυρον του Ναζωραίου. Είναι ο διόδοχος του Αποστόλου των Έθνών, παρ' ού ήντήλησε τά άπόρητα και του Ιεροθέου ισάδελφος και συναποστόλος. Είναι ο πρώτος Έλλην Χριστιανός και θε Αθηναίος. Είναι ο ήρωσ της εϋταπεινήσεως, ο επί του ιερού βήματος της πιστεως προσενεγκών έαυτόν θύμα μαρτυρικόν.

Αυτός είναι ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Πεντική έβδ. — Η βάσις του προσκοπισμού: Η θρησκεία, ή προσκοπική ύπόσχεσις, ο προσκοπικός όρκος.

Η ούσιώδης επίσης βάσις του Προσκοπισμού είναι ή θρησκεία. Μία όργάνωσις ώσαν την ιδικήν μας θα έπετύγχανε του σκοπού της αν δεν έδίδασκεν εις τα παιδιά την θρησκείαν» αυτή είναι ή ήχώ των λόγων του Αρχιεπισκόπου. Και τώ ίδντι, τό μόνον πράγμα που δεν μπορεί να λείψη από τον Προσκοπισμόν είναι ή θρησκεία, διότι είναι ένα σύστημα που σκοπεύει να διαμορφώση άριτους ανθρώπους από πάσης άπόψεως και δεν δύναται να νοηθή άκριτος άνθρωπος όταν δεν πιστεύει Θεόν και δεν τηρεί τās έντολάς του.

Ζωτικόν όμοίως άξίωμα, ή ψυχή του Προσκοπισμού και ή ζωσα εκδήλωσίς του είναι ή Προσκοπική ύπόσχεσις:

«Υπόσχομαι εις την τιμήν μου να εκτελώ τό καθήκον μου προς τον Θεόν και την Πατρίδα, να βοηθώ κάθε ένθροπον και εις κάθε περίστασιν και να τηρώ τον Νόμον των Προσκόπων».

Αυτός είναι ο τύπος, έξ αίτίας του όποιου πόσον μελάνι δεν έχυθήκεν! Υπήρξαν οι μεμφίμοιροι, οτινες πρωτίτως άμφισβητούν κατά πόσον ο τύπος αυτός πρέπει να ονομάζεται και να θεωρείται όρκος.

Ο πρόσκοπος, λέγουν, όπόσχεται εις την τιμήν του να είναι πιστός εις τα καθήκοντά του, άπέναντι του Θεού, αλλά ουχι εις τον Θεόν και ο όρκος αυτός δεν αξίζει να λέγεται όρκος. Και είναι τούτο άπολύτως άκριβές, ούδε διενεήθη δε καν ο ίδρυτής του Προσκοπισμού παρομοίαν σκέψιν, δι' ο και δεν τον έδωσεν τό όνομα αυτό, αλλά Προσκοπική ύπόσχεσις, άρκεσθεις τούτέστιν εις μιαν ύπόσχεσιν τιμής και μη έπιθυμών να έξαναγκάση τα παιδιά ν' αναλάβουν έν έπιγνώσει των μιαν ρητήν ύποχρέωσιν, ως να εξητείτο τούτο από δόκιμον μοναχόν εισερχόμενον εις μοναστήριον. Είναι δε βέβαιον ότι ο Πρόσκοπος δεν θ' άθέτηση τον λόγον της τιμής του καθ' όσον κατά βάθος είναι πεπεισμένος ο ίδιος ότι η άθέτησις αυτή θα τον άτίμαζε και κατά συνέπειαν θα ύψίστατο τās άτιμωτικας συνέπειας της. Θέλουν με τούτο οι διάφοροι μεμφίμοιροντες να ύποστηρίζουν ότι ο Προσκοπισμός είναι άδιάφορος προς την θρησκείαν, αι άρχαί του όμως και οι ιδρυταί του άποδεικνύουν άντιθέτως ότι δίδει μεγάλην σημασίαν εις αυτήν, με την διαφοράν ότι έντι να χωρίζη την θρησκευτικήν διαπαιδαγώγησιν από την διάπλασιν του χαρακτήρος, τούναντίον τās ένώνει και μάλιστα τείσον στενά, ώστε ν' αποτελοδν μιαν και την αυτήν άγωγήν, ή όποία διεισδύει εις την ψυχήν του παιδιού από όλα μαζί τα σημεία.

(Συνέχεια: Ο Προσκ. Νόμος κιλ).

ΙΑΤΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΡΑΣ
τέως Στρατ. Ιατρός
Δέχεται τούς άρρώστους του έν τώ Ιατρείω του όδός Αγ. Αποστόλων
Ώραν 9 - 12 π. μ. 4-7 μ. μ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΦΩΤΙΟΥ
Δικηγόρος
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλεφωνόν: 2 - 64

ΠΕΜΠΤΗΝ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Η ΠΡΩΤΊΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ έν ΑΘΗΝΑΙΣ
Τό δημοσιογραφικόν Βήμα του Νέου Κράτους
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:
Οι κορυφαίοι της δημοσιογραφίας.

ΔΥΟ ΤΑΦΟΙ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΜΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΘΩΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΑΛΙΑΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΘΑΜΜΕΝΟΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Πώς έμριψθη ή ιδέα.— Πώς ή Βασιλεύς 'Οθων από άγαπητός έγινε μισητός.— Αί επαναστάσεις άναν- τίων του καί ή έξωσίς του.— Πού εύρίσκονται οί τάφοι του 'Οθωνος καί της 'Αμαλίας.— Οί «'Ο- θωνισταί» έξητούσαν την μετακομιδήν των νεκρών Βασιλέων.— 'Ο 'Αχ. Παράσχος εις τήν «'Ελεγείον» του ζητεί να μετακομισθή καί να ταφῆ ή 'Οθων στο 'Ελληνικό χώμα.

ΠΟΥ ΘΑ ΤΑΦΟΥΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ;

Μετα όλίγες εβδομάδες ή πόθος του λαού μας να μετακομισθούν καί να ταφούν εν 'Αθήναις οί νεκροί του Βασιλέως Κωνσταντίνου καί των Βασιλισσών Σοφίας καί 'Ολγας γίνεται πραγματικότητα. Απο το παρεκκλήσιο της ρωσικής εκκλησίας της Φλωρεντίας τα βασιλικά λείψανα θα σηκωθούν καί θα κομισθούν για να ταφούν στο άττικό χώμα, εκει πάνω στο δάσος της Δεκελείας. Αυτό ήταν ένα καθήκον καί ή πραγματοποιήσις του άργά ή γρήγορα έπρεπε να γίνη. Καί με την ευκαιρία της μετακομιδής των τριών βασιλικών νεκρών έρρίφθη τελευταία καί μία άλλη ιδέα: να μετακομισθούν καί να ταφούν στην ελληνική γῆ καί τα λείψανα του βασιλέως 'Οθωνος καί της βασίλισσης 'Αμαλίας. Καί αυτοί Βασιλείς της 'Ελλάδος ήσαν. Καί σ' αυτούς όφείλουμε τιμή καί σεβασμό. Δεν πρέπει λοιπόν ούτε αυτοί οί νεκροί ν' αναπιύονται σε ξένα χώματά...

Η ιδέα αυτή της μετακομιδής καί των λειψάνων του 'Οθωνος καί της 'Αμαλίας συνεζητήθη καί ευρήκην ευνοϊκήν άπήχθην. Αί καιον καί σωστό θεωρείται καί τα βασιλικά αυτά λείψανα να μετακομισθούν καί να ταφούν στην 'Ελλάδα. Αυτή ήταν καί ή επιθυμία των παλαιών εκείνων «'Οθωνιστών», δηλαδή των φίλων του 'Οθωνος, που άπέμειναν πιστοί σ' αυτόν καί μετά την έξωσίς του από την 'Ελλάδα. Μα αυτοί σήμερα άπέθαναν όλοι.... Τάχα άν πραγματοποιηθῆ αυτή ή επιθυμία των, θα τρίξουν άπο χαρά τα κόκκαλα στους τάφους των;...

Ο ΟΘΩΝ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

Αλλά που είναι θαμμένοι ή 'Οθων καί ή 'Αμαλία; Σε ποια γερμανική γωνία κοίτονται; Αυτό θα τό ιδούμε τώρα, άφου γοργά εξετάσωμε πριν πως εξεδιώχθησαν οί Βασιλείς εκείνοι καί πως εύρέθησαν έξόριστοι σε μία γερμανική έρημη έξοχή... 'Ο Βασιλεύς 'Οθων Α', που ήταν δευτερότοκος γιός του φιλέλληγος Βασιλέως της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α', έγεννήθη στο Σάλτσμπουργκ την 1ην Ιουνίου 1815 καί την 1ην Φεβρουαρίου 1832, σε ηλικία μόλις 17 χρονών, εξελέγη Βασιλεύς της 'Ελλάδος. Την 18ην Ιανουαρίου 1833 έφθασε στα ελληνικά νερά καί την 25ην του ίδιου μηνός έβγήκεν εις τό Ναύπλιον καί άνέλαβε την βασιλεία. Είναι γνωστόν ότι κατά τα πρώτα χρόνια της βασιλείας ήταν άγαπητος, καθώς καί ή βασίλισσα 'Αμαλία. Μα ή άτεκνια τους, καθώς καί ή ξενική κατοχή, που άδιήκωσαν ως τό 1857, άρχισαν να τους κάνουν άντιπαθητικούς στο λαό. Καί ή 'Οθων, άντι να συμπιλωθῆ με τό λαό, κατήγγησε σχεδόν τις εκλογές, για να του άπαγορεύση να έχη γνάμη... 'Ετσι τα πράγματα χειροτέρευσαν.

Την ίδια εποχή παρουσιάσθησαν στην πολιτική νέρι άνδρες, όπως ή Α. Κουμουνοδούρος, ή Θε. Ζαΐμης, ή Βεν. Ρούφος, ή Ε. Δεληγιώργης, που ζητούσαν να εκτοπίσουν τους μαλαιούς πολιτευτάς, οί όποιοι ήσαν όργανα ξένων επαρρών. Καί συγχρόνως με αυτήν την προσπάθεια, άρχισαν να γίνονται στάσεις σε διάφορες επαρχίες.

'Ο 'Οθων κατάλαβεν ότι κλονίζεται καί άρπάχθηκε ως από άγκυραν σωτηρίας άπο την Μεγάλη 'Ιδέα, δηλαδή άπο ένα σχέδιον άπελευθερώσεως των δούλων 'Ελλήνων. Συνεννοήθη με διάφορους 'Ιταλούς, 'Αλβανούς, Μαυροβούνιους καί Σερβους καί εξώδευσε καί χρηματά για ένα τέτοιο σχέδιο. Μα ή 'Αγγλία γρήγορα τ' άνέτρεψεν όλα. Τό 1860 ως τό 1862 έγιναν 3

επαναστάσεις. 'Ο λαός δεν ήθελε πια τον 'Οθωνα καί την 'Αμαλία. Τους άνόμαζε «τύραννον» εκείνον καί «ύβριαν» εκείνην!

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

'Ολ' αυτά όμως ήταν άρχές μιας γενικής εξέγερσεως. Καί τό πρώτο σημείο αυτής της εξέγερσεως έφάνη την 6ην Σεπτεμβρίου 1861. 'Εκείνη την ήμέρα, ενφ ή 'Οθων έλειπεν, ή 'Αμαλία έβγήκεν άπάνω σ' άλογο σε περίπατο, όπως συνήθιζε. Καθώς όμως περνούσεν άπο την πλατεία του Συντάγματος, ή φοιτητής 'Αριστειδής Δόσιος την έπιροβόλησε! Η βασίλισσα δεν έπαθε τίποτε καί ή ζωηρός φοιτητής συνελήφθη. Κατεδικάσθη εις θάνατον καί κατοπιν έπῆρε χάρι καί ή ποινή του έγινε ισόβια.

Μα άμέσως άρχισαν συλλήψεις, φυλακίσεις καί παντοειδείς διώξεις. Με μέτρα βίας ή 'Οθων έπίστευεν ότι θα ήσυχάση τα πράγματα. 'Ο λαός όμως είχε χωρισθῆ πια σε δύο, στους φίλους του 'Οθωνος καί στους, έχθρους του. 'Ο 'Οθων έπαυε τις άντιθετές του έφημερίδες καί κατεδίωκε κάθε έχθρόν του. 'Εκείνοι όμως έκαναν συνωμοσίες καί διαρκώς έσχεδιάζαν πως θα τον διώξουν!

Τέλος ή επανάστασις άρχισε την 1ην Φεβρουαρίου 1862 με την στάσις της φρουράς του Ναυπλίου, στην όποιαν άνεμίχθη καί ή πολιτική. Συγχρόνως πολλοί εκηρύχθησαν κατά της δυναστείας. 'Εσταλη ως τόσο στο Ναύπλιον ή στρατηγός Χάν με στρατό καί κατόπιν να καταστειλή την στάσις. Η φρουρά του Ναυπλίου παρεδόθη την 8ην 'Απριλίου.

Μα την ίδια εποχή επαναστάτησε καί ή φρουρά της Σύρου. Οί επαναστάται με την «Καρτεριαν» έσπευσαν στην Κυθνο για να ελευθερώσουν τους εκει κρατουμένους εκθρους του 'Οθωνος. Η Κυβερνησις όμως έστειλε τό κορβέτο «'Αμαλία» από τον Πειραιά. 'Εγιναν τότε συγκρούσεις καί οί επαναστάται έτακισθησαν. Ποιοί έσκοτώθησαν άπο τους κυβερνητικούς καί μάλιστα οί όθωνισταί σκολευσαν τους νεκρούς!

'Ολ' αυτά ηῆξαν την άντιπάθεια του λαού κατά του 'Οθωνος καί κατά της τότε Κυβερνήσεως Α. Μιαουλη. «'Υπουργείον αϊματος» την έλεγεν ή λαός!

Στις δύσκολες εκείνες στιγμές ή 'Οθων έσχημάτισε Κυβέρνησιν ύπο τον Γενναίον Κολυκοτρώνην. Καί ή νέος αυτός Πρωθυπουργός συνεβούλευσε τον 'Οθωνα να κάμη περιοδείαν στις επαρχίες για να καθησυχάση τον κόσμο. 'Ο 'Οθων άκουσε τη συμβουλή καί έπῆγε στη Πελοπόννησο. Μα την 6ην 'Οκτωβρίου 1862, ενφ ή Βασιλεύς ήτο στην Μεσσήνην, επανεστάτησεν ή Βόνιτσα. Την 7ην 'Οκτωβρίου επανεστάτησε τό Μεσολογγί, την 8ην ή Πάτρα καί την 10ην τέλος ή Αθήνα. 'Ο Δεληγιώργης κατέλαβε τους στρατώνες καί συνέταξε τό ψήφισμα της εξώσεως του 'Οθωνος.

ΠΩΣ ΕΦΥΓΑΝ

Η 'Αθήνα ήτο επαναστατημένη Μα έφαινετο σύμφωνη όλόκληρη να φύγη ή 'Οθων. 'Εγιναν όμως έπεισοδια καί φασαρίες. 'Επέρασεν ή 'Αθήνα μία νύχτα τρομου. Την τυχα πού έσατύρισε τό μερίφημο τετραστικό:

« Εν μιῆ νυκτί καί μόνη, αντιστασεως μη ούσης, έθρασσαν άρειμανείως τους φανούς της πρωτεύουσης! 'Επειδή οί όθωνισταί είχαν κρυφθῆ, οί επαναστάται εξέσπασαν στα φανάρια! 'Ετσι την 11ην 'Οκτωβρίου ή 'Αθήνα όλόκληρη ειρίσκειτο στα

χέρια των επαναστατών. Την ίδια μέρα έφθασε στον Πειραιά καί ή 'Οθων με την 'Αμαλία, μέσα στην κορβέτα «'Αμαλία», Κατέβηκαν όμως οί ξένοι πρεσβευταί στον Πειραιά καί έσυμβούλευσαν τον βασιλέα να μην επιχειρήση να βγῆ άπο τό καράβι, γιατί θα διέτρεχε ή ζωή του κίνδυνον. Μάλιστα ή 'Αγγλος πρεσβευτής του παρεχώρησε τό πλοίο «Σκύλλα» για να φύγη άπο την 'Ελλάδα.

'Ο 'Οθων δέχθηκε καί έφυγε. Κ' ενφ έφευγεν εξέδωκε μια προκήρυξι προς τον ελληνικό λαό. Σ' αυτήν παρακαλούσε τον Θεό τν' άπενέμη πάντοτε την χάρι του εις τας τύχας της 'Ελλάδος.

Την 12ην 'Οκτωβρίου 1862 (24 με τό νέον ήμερολογιον) ή 'Οθων καί ή 'Αμαλία έφυγαν από τον Πειραιά καί έπῆγαν στο Τριέστι. Απο εκει, δια του Τυρολου, έφτασαν στο Μόναχο την 20ην του μηνός. 'Ο άλεφρός του 'Οθωνος Μαξιμιλιανός, που ήταν τότε Βασιλεύς της Βαυαρίας, τους δέχθηκε μιλλον ψυχρά. 8 μηνες ή 'Οθων καί ή 'Αμαλία ζμειναν στο Μόναχο. Κατόπιν κατόκησαν στο Μπίμπεργκ σε μια παλιά έξοχική βασιλική βίβλα. Εκει έζησαν οί δυο εκπτωτοι ως τό θάνατό τους. Πάντα παρακολουθούσαν τα ελληνικά ζητήματα καί έδέχοντο κάθε 'Ελληνα ταξειδιώτη, που ζητούσε να τους ιδῆ.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ

'Ας ιδούμε τώρα την τελευταία κατοικία των δύο εκπτωτών.

'Ο 'Οθων άπέθανε την 14) 26 'Ιουλίου 1867 σε ηλικία 52 χρονών.

'Ετάφη με την τιμημένη ελληνική φουστανέλλα, στα ύπόγεια της καθολικής εκκλησίας του 'Αγίου Γαετάνου στο Μόναχο. Εκει, πλάι στον 'Οθωνα, έτάφη καί ή 'Αμαλία 8 χρόνια άργότερα. Η 'Αμαλία άπέθανε την 8)20 Μαΐου 1875.

Εκει, στο ύπόγειον της εκκλησίας του 'Αγίου Γαετάνου, σώζονται καί σήμερα οί μαρμαρίνες λάρνακες των τάφων των, που έχουν επάνω ελληνικές καί γερμανικές επιγραφές. Απο εκει λοιπόν τώρα, άν ληφθῆ σχετική άπόφασις, θα μετακομισθούν τα λείψανα του 'Οθωνος καί της 'Αμαλίας στην 'Ελλάδα καί θα ταφούν στο άττικό χώμα.

ΟΙ «ΟΘΩΝΙΣΤΑΙ» ΖΗΤΟΥΝ ΜΕΤΑΚΟΜΙΑΗΝ!

'Αξιο να σημειωθῆ έδώ είναι ότι, άφου ή 'Οθων εξεδιώχθη, εξακολούθησε να επάρχη πολύς κόσμος φιλικός προς αυτόν. 'Υπῆξαν οί «όθωνισταί». Σ' αυτούς μάλιστα προσεέθησαν κατόπιν καί πολλοί παλαιοί εκθροι του 'Οθωνος, που μετενόησαν άφου τον έδιωξαν.

Πολλοί άπο τους όθωνιστάς αυτούς εξακολούθησαν να είναι πιστοί σ' αυτόν καί μετά τον θάνατό του. Καί μάλιστα εξητούσαν έπίμονα να μετακομισθούν οί νεκροί του 'Οθωνος καί της 'Αμαλίας καί να ταφούν στο ελληνικό χώμα. Μα έως σήμερα ποτε καμμία Κυβερνήσις δεν συνεζήτησε σοβαρά αυτήν την πρότασιν.

ΤΙ ΕΓΡΑΨΕΝ Ο ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Και ή ποιητής 'Αχιλλεύς Παράσχος που ήταν ως τό 1862 ένας από τους πιδ φανατικούς πολεμίους του 'Οθωνος καί που είχε έξάψει τό λαό εναντίον του Βασιλέως εκείνου με τό ποιήματά του, μετάνιωσε κα' αυτός...

Μάλιστα τό 1867, μόλις έμαθε τό θάνατο του 'Οθωνος, έγραψε τό περίφημο «'Ελεγείον εις τον πρώην Βασιλέα 'Οθωνα τον Α'». πού άρχίζει έτσι:

« Αν πάντες έσθίψησαν, οί άνανδροί σου φίλοι που άπο κότος έπρεπε βαθῆ εις την ήμέραν, εάν δην άνοιξε κανείς καί διά σέ τά χείλη κα' εις λήθην σ' έγκατέλειψαν θανάτου βαρύτεραν, έγω ή πριν πολέμιος εν δάκρουν θα χύσω δεν λησμονώ, καθώς αυτοί, πως Βασιλεύς μου ήσο.

Στο έλεγείον αυτό γίνηκε για πρώτη φορά καί ή θρόβειξις καί έγινε φανερό ή επιθυμία να μετακομισθούν έδώ τα λείψανα των Βασιλέων 'Οθωνος καί 'Αμαλλίας καί να ταφούν στην ελληνική γῆ.

Αυτό, που προτείνεται καί σημερα, τό εκδηλώνει ή 'Αχιλλεύς Παράσχος με λυρική μεγαλοστομία στις τελευταίες στροφές του έλεγείου του έτσι:

« Ω! άνθη, άνθη εύοσμα του 'Υμηττού του δότε, του όρους του του προσφιλους, την μνήμην του να ράνω, όλιον χώμα δότε μου της γῆς μας. πατριώται να ρήσω εις τό σκυθρωπόν μνημείον του επάνω! Τό χώμα της πατρίδος του ως ξένον τον βαρύνει, καί χώμα θέλει άττικόν ή ζοφερά του κλίνη.

Ναι, φέρετε τό λείψανον τό παραπονεμένον εις την ώραίαν 'Αττικήν, δι' ήν επόνει τόσον μνημείον σκάψαι' ευσεβές εις χώρον άνθισμένον, του κνανού μας σθρανού να δέχεται την δρόσον. Τρεις πήχεις δότε κα' εις αυτόν εις τα βασίλειά του, να μη πλαναται έξόριστος άκόμα κα' ή σκιά του...

'Υψώσατέ του εκ λευκού μαρμάρου μανουολείον, εν μέσω του Νικηταρά, του Γρίβα καί Γκριζιώτη, πλησίον του Πετρόμπεη, του Μπότσαρη πλησίον, ή Βασιλεύς με τον νεκρόν στρατόν του να υπνώττη. Καί θέσατέ τον μεταξύ των πρώτων του άγώνος... Αυτός ως μη του άρπαγῆ τουλάχιστον ή θρόνος.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ;

Σήμερα λοιπόν τί θα γίνη; Θα άποφασισθῆ τάχα ή μετακομιδή των δύο λειψάνων, του 'Οθωνος καί της 'Αμαλίας καί ή ταφή των στην ελληνική γῆ; Καί άν άποφασισθῆ πού θα ταφούν; 'Ο Παράσχος επρότεινε να ταφούν άνάμεσα στους ήρωες του άγώνος του 1821. Μα καί αυτών οί τάφοι είναι σκορπισμένοι σε γνωστά καί σε άγνωστα σημετα της 'Ελλάδος.

Βέβαια ή τόπος της ταφής δεν θα γεννήση τέτοιο ζήτημα, ώστε να μη άποφασισθῆ ή μετακομιδή. Αν άποφασισθῆ κατάρχην να έλθουν τα δύο λείψανα στην 'Ελλάδα, θα εδρεθον βέβαια οί μόνιμοι τάφοι στην ελληνική γῆ για τους πρώτους Βασιλείς μας. Φ. Γ.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ Καψάλη 9 καί Εύριπίδου 4 ΑΘΗΝΑΙ

Τας Διαφημίσεις σας εις την «Λεσβιακήν Ηχώ»

ΘΑ ΕΠΙΤΡΑΠΗ Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Θά ελαττωθῆ ὁ δασμὸς τοῦ σποροελαίου.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγορανομίας κ. Μαγιακὸς προσέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ελαίου :

«Τὸ Κράτος ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἔχει καθῆκον νὰ προστατεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν ἔστω καὶ εἰς βάρος ἐν τινὶ μέτρῳ τῆς καταναλώσεως ἔλαβε πάντοτε μέτρα διάφορα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων ἦτο καὶ ἡ φορολογία διὰ βαρυτάτου δασμοῦ τῶν σποροελαίων.

Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη τοῦ σποροελαίου ἦτις ἠμπόδιζε τὴν κατανάλωσιν νὰ στραφῇ πρὸς τὸ σποροελαίον, τὸ ὅποιον ἐνῶ δὲν ὑστερεῖ τοῦ ἐλαιολάδου οὔτε εἰς τὴν θρησκευτικότητα, οὔτε εἰς τὴν γεῦσιν κοστίζει πολὺ ἐπιπλέον ἐκρίθη σκόπιμος καὶ ἐπιβεβλημένη διότι ἔπρεπε νὰ προστατευθῆ ἡ ἐλαιοπαραγωγή.

Ἡδὴ ἐφ' ὅσον αἱ διεθνεῖς ἐμπορικαὶ συνθήκαι ἐπιτρέπουσι ὥστε τὸ ἐλαιόλαδον νὰ δύναται νὰ ἐξαχθῆ ἐπιτυχάνον τιμὴν μάλιστα λίαν ἱκανοποιητικὴν, ὁ λόγος ὁ ὅποιος ἐπέβαλε τὴν θυσίαν τῆς καταναλώσεως χάριν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ἐκλείπει.

Σήμερον μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ Ἰσπανία ἡ κυρίως ἀνταγωνίστρια μας εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ ελαίου εὐρίσκειται χάριτι τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ἀποσύνθεσιν, νὰ προσάγῳμιν τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ελαίου καὶ νὰ προσπαθῶσιν νὰ κατακτῶσιν τὰς ξένας ἀγοράς.

Πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ ὁρισμένα μέτρα τὰ ὅποια θὰ ἀναγγεῖται συντόμως.

Εἶναι γνωστὸν ἤδη ὅτι εὐρεθεῖς πρὸ μιᾶς ὑπερτιμῆσεως τοῦ ελαίου ἠναγκάσθη νὰ προβῶ εἰς ἐπιτάξιν καὶ εἰς διατίμησιν αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ἄλλωστε τὸ ελαίον εὐρίσκειτο εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων.

Ἡδὴ τὸ Ὑπουργεῖον Ἀγορανομίας ἐν τῇ προσπάθειᾳ αὐτοῦ νὰ καταβίβῃ τὸ κόστος τῆς ζωῆς ἀφ' ἑνὸς ἀφ' εἰτέρου δὲ νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς ἐπικειμένης τῆς νέας ἰσοθερίας εἰσηγήθη τὴν κατάργησιν τοῦ δασμοῦ τοῦ σποροελαίου ἵνα οὕτω δυνηθῆ καὶ ἡ κατανάλωσις νὰ ἀπολαύσῃ ἐλαίον εὐδυνότερον καὶ ἡ παραγωγή νὰ ἀφειθῆ ἐλευθέρῳ νὰ διαθέσῃ τοῦτο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιτυχάνουσα καὶ τιμὴν καλὴν ἀλλὰ καὶ τήνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς συναλλάγματος.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐμελέτησα τὸν τρόπον καθ' ὃν τὸ παρεχόμενον εἰς τὴν κατανάλωσιν σποροελαίου οὐδὲν ἄλλω θὰ ὑστερῇ τοῦ ἐλαιολάδου οὔτε εἰς τὴν θρησκευτικότητα ἄλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν γεῦσιν.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Μετετέθησαν αἱ διδασκάλισσαι Ἀγγελικὴ Γαλάνη εἰς Σκούντιαν, Σταυροῦλα Κοσμᾶ εἰς Ἀλιφάντᾶ καὶ Δέσποινα Κοιτῆ εἰς Κεραμαῖα.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΘΡΤΑΣ ΤΗΣ ΑΑ' ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Νικολόπουλος δι' ἀγγράφου τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας παρακαλεῖ ὅπως ἐὰν εἶναι δυνατόν ἡ βάρπτις τῶν δύο ἀεροπλάνων τῶν δωρηθέντων ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων συμπέση με τὰς ἐορτάς τῆς παγκοσμίου λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως, αἱ ὅποιαι θὰ γίνουσι περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος μηνός.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἀπήντησεν ὅτι ἐλπίζει μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος μηνός νὰ εὐρισκῶνται ἐνταῦθα ὅλα τὰ δωρηθέντα παρὰ διαφόρων ὁργανισμῶν ἀεροπλάνα. Ἐὰν ὅμως, παρ' ἐλπίδα, δὲν φθάσουσι μέχρι τῆς ἀνωτέρας προὔσεμιαις, τὸ ὑπουργεῖον θὰ διαθέσῃ ἐκπαιδευτικὰ ἀεροπλάνα διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐορτάς τῆς «Παγκοσμίου Λαϊκῆς Ἀποταμιεύσεως».

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Εὐχαρίστως ἀναγράφωμεν ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας καὶ κάλλιστος δικηγόρος φίλος κ. Νικόλ. Γ. Μαλλιῆρας προήχθη εἰς δικηγόρον παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἡ τιμητικὴ αὕτη διακρίσις ἣτις προσγίνεται εἰς τὸν συμπολίτην μας τιμὰ ὁμολογουμένως ὅλους τοὺς Λεσβίους καὶ δυνάμεθα μετ' ὑπερηφανείας νὰ καυχώμεθα ὅτι ἡμεῖς οἱ Λέσβιοι τιμῶμεν πραγματικῶς τὸ ὄνομά μας τόσον ἐκτὸς τῆς Νήσου μας ὅσον καὶ ἀλλοῦ.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Κατόπιν Δ' ἡγῆς τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἅπαντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Ὁρφανοτροφείου μας ἐνεγράφησαν εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως μας καταμετρηθέντες ὡς ἑξῆς: Τάξις Α' καὶ Β' εἰς τὸ Ἔον Δημοτικόν, Γ' εἰς τὸ Γον, Δ' εἰς τὸ Δον καὶ Ε' καὶ ΣΤ' εἰς τὸ Η' Δημοτικόν.

ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

Διὰ τῆς ἐπ' ἀριθ. 127581 ἑ. ἑ. διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἐνεκρίθη ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον τῶν Ὁρφανῶν Ἰωάννου Βοναῖτσου, Σωκράτης Δεμιργκέλλη, Παν. Γουκαρῆ, Ἰωάννου Κουρλιάφτη καὶ Παναγιώτου Σηλιάδου.

ALLIANCE FRANÇAISE COURS ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1936-37

Ἐναρξίς παραδόσεων 10ην Ὀκτωβρίου. Διδακτρα δραχμ. 250 δι' ὅλον τὸ COURS πληρωτέα.

Οἱ βουλωμένοι νὰ ἐγγραφῶσιν ἀποταμῆτως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Δημοσιεύωμεν εὐχαρίστως τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἀποσταλέσαν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ μέρους τῶν ἐργαζομένων ἀπόρων γυναικῶν.

Ἀξ. Κύριε Διευθυντά,

Θὰ προσφέρητε μεγίστην Φιλανθρωπικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὰς παντοιοτρόπως πασχούσας ἐκ τῆς ἀνεργείας καὶ ἀπροστασίας ἀνέργους γυναικῆς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἐὰν ἐν τῇ εὐαρεσκείᾳ σας δημοσιεύσητε ἐπανειλημμένως ἐν τῷ ἐγκρίτῳ Ὑμῶν φυλλῷ τὴν κάτωθι λιαν ἐνδιαφερόμεσαν κοινωνικὴν εἰδοποίησίν μας.

Μετὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν Ἡ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐργαζομένων ἀπόρων γυναικῶν Χρυσούλα Δαλαμπίρα (Τελεόφοιτος Ὀδοντιατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιστημόνων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ἐργαζομένων ἀπόρων Γυναικῶν ὁδὸς Θεμιστοκλέους 8 Α', ἐν Ἀθήναις, ἀναλαμβάνει καὶ τοποθετεῖ εἰς ἰδιωτικὰς ἐν γενεῖ ἐργασίας, οἰκογενείας, κλινικὰς, Ἰδρυματὰ κλπ. ἐν γενεῖ ἐργαζομένας Γυναίκας καὶ Δεσποινίδας. Ἡτοι διδασκαλίστας διαφόρων γλωσσῶν, Γκουβερνάντας, Νοσοκόμους, Οἰκονόμους, Δακτυλογράφους, Γραφεῖς, Ὑπηρετίστας, Μαγειρίστας, Καμαριέρας καὶ γενικῶς εἰς ἀπάσας τὰς γυναικείας ἐργασίας.

Ἀπαραίτητα πιστοποιητικὰ ταυτότητος καὶ προὔλησεως (ἐφ' ὅσον θὰ ἔχωσι προὔλησιν).

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι νὰ ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων Ἐργαζομένων Ἀπόρων Γυναικῶν Θεμιστοκλέους 8 Α', τηλέφ. 27231.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἐλένη Φέρελη Διδασκάλισσα Χρυσούλα Δαλαμπίρα Φοιτήτρια Πανεπιστημίου Καλλιόπη Κλάδου Φιλόλογος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 9 Ὀκτωβρίου 1936

Ὁ κ. Μετζῆς πρόεστ' εἰς τοὺς Πληθροδικοὺς ἀγῶνας ἐκήρυξεν τὴν ἐνάρξιν αὐτῶν ἀνεχώρησε δὲ σήμερον προπεμφθεὶς ὑπὸ πλήθους λαοῦ ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας ὅπως παρευρεθῆ εἰς τοὺς σκαπευτικὰς ἀγῶνας αὐρίων.

Τὴν Κυριακὴν ἀρχίζουσι οἱ Παμβαλκανικοὶ σκαπευτικοὶ ἀγῶνες. Τούτους θὰ παρακολουθήσῃ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς.

Περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος καταπλέει εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου.

Ἀὔριον συνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ συνέδριον τῆς 3ης Βαλκανικῆς ἱατρικῆς ἐβδομάδος, εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν ὅλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη.

Καθ' ἃ ἀγγέλλει ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Γενερίφης, εἰδοποιήθησαν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ὅλα τὰ ξένα σκάφη τὰ κατευθυνόμενα εἰς τοὺς Ἰσπανικοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου, τοὺς εὐρισκομένους εἰς χεῖρας τῶν Μαρξιστῶν, ὅτι θὰ εἶναι δύσκολον νὰ βομβαρδισθοῦν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν πολεμικῶν ἀνευ προειδοποιήσεως.

Κατὰ τὰ ἐκ Μπουῆγκος τηλεγραφήματα, ἡ συντελεσθεῖσα εὐθυγράμμισις τοῦ μετώπου δυτικῶς τῆς Μαδρίτης θὰ θέσῃ τὴν Ἰσπανικὴν Πρωτεύουσιν μεταξὺ τριῶν γραμμῶν πυρός, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν τὰς τρεῖς πλευρὰς τετραγώνου. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἤδη ἐξ ἄλλου κατάστασις τοῦ Σάντα Κρουζ ντὲ Ρενταμό, θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατάληψιν καὶ ἄλλων τινῶν στρατηγικῶν σημείων εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατορθοῦται ἡ ταχέα ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ Τολέδου, Σιέρρα ντὲ Γκερέδος καὶ Γουαδαράμας.

Εἰς τὸν πρῶτον τομέα τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἀπέχουσι 55 χιλόμετρα τῆς Μαδρίτης, εἰς τὸν 2ον 58 καὶ εἰς τὸν 3ον 42.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΑΓΑΠΗ"

Ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς «Ἀγάπης» Αἰδέο, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖος θὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν περιόδον κηρύσσει ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Θεράποντος κατὰ δεκαπενθήμερον (Κυριακὴν), ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ἀγ. Εἰρήνης ἐκάστην Δευτέραν, ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ὁρφανοτροφεῖῳ Μυτιλήνης, θὰ δώσῃ εἰδικὴν σειρὰν ὁμιλιῶν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῶν πόλεων Μυτιλήνης καὶ Πλωμαρίου, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Νοεμβρίου θὰ ἐπαναλάβῃ τὰ ἐν Πλωμαρίῳ τακτικὰ κηρύγματα καθ' ἑβδομάδα καὶ ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου θὰ συνεχίσῃ κατὰ δεκαπενθήμερον (Κυριακὴν) τὰ ἀπογευματινὰ κηρύγματα ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Μυτιλήνης. Ὁ αὐτὸς κηρύσσει τακτικῶς ἐν Ἀγιάσῳ, ὅπου ἐκτελεῖ χρέη Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ οἰευνθῆναι τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα Πλωμαρίου καὶ Ἀγιάσσου.

Ὁ ἐναρκτήριος

Ἀγικισμὸς τῶν Σχολείων Κατὰ τὸν τελεσθέντα ἀγιασμὸν ἐπὶ τῇ ἐναρξί τῶν μαθημάτων τῶν ἐν Ἀγιάσῳ ἐκπαιδευτηρίων παραστάς ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπιτροπὸς Αἰδ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖος ὁμίλησεν ἐπικαιρῶς πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους διδασκάλους καὶ μαθητὰς καὶ, ἐκφράσας τὴν χαρὰν καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀπηύθυνε πατρικὰς συμβουλάς πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν τῆς κομποπόλεως.

Ἐκλογή Ἐφημερίδου Μόρις.

Προχθές, ἐγένετο ἡ ἐκλογή διὰ μουσικῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Βασιλείου Μόρις πρὸς ἀναδείξιν τακτικοῦ ἐφημερίου. Κατ' αὐτὴν ἐξελεγθὲν διὰ ψήφων 180 ὁ Δακρυνοὺς Βασιλείος. Ἡ χειροτονία αὐτοῦ θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἐπιχώρῃσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς.

ΤΟ ΝΕΟΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣΣΟΥ

Διὰ Β. Διατάγματος ὅλο ἡμερομηνίαν 13/9/36, δημοσιευθέντος ἐν τῷ ἐπ' ἀριθμ. 415 τῆς 25/9/36 φυλλῷ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (εύχος Α') ἐπανερχεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1933 Διατάγμα περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱ. Ναυο-κοιμῆσεως τῆς Θεοτοκοῦ Ἀγίας Μυτιληνῆς, ὡς προσκυνηματοῦ, καταργουμένου τοῦ ἀπὸ 21/27 Σεπτεμβρίου 1935 σχετικοῦ Διατάγματος καὶ παρὰ ἄλλης διατάξεως ἀνακειμένης εἰς τὴν ἐπιφυρομένην ἐν ἰσχύϊ Διατάγματι.

Ἐπιπλέον ἐν τῷ ἐπ' ἀριθμ. 421 φυλλῷ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ περὶ συγ-

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Νίκος Ἐστῆρ. Κοσιτσιόλης καὶ Μαρινοῦλα Ἐστῆρ. Κανάμπουρα ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου Ἡ «Λεσβιακὴ Ἠχώ» συγχαίρει θερμῶς.

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ὍΛΑ ΤΑ ΞΕΝΑ ΛΑΧΕΙΑ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ Δ. Ἀσφαλείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος νόμου «Περὶ Λαχείων», ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἰσαγωγή ἐν Ἑλλάδι οἰουδήποτε ξένου λαχείου, τίτλου, διαφημίσεως καὶ οἰουδήποτε ἐντύπου ἀφορώοντος λαχεία, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ κυκλοφορία τοιούτων λαχείων ἢ ἐντύπων. Κατὰ συνέπειαν πᾶσα ἐπιστολή προερχομένη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ περιέχουσα ξένα λαχεία ἢ διαφημιστικὰς ὁδηγίας αὐτῶν, κατάσχεται καὶ ἐνεργεῖται ποινικὴ δίωξις τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται, ἥτις βάσει τοῦ ἀνωτέρω νόμου συνεπάγεται φυλάκισιν 3-6 μηνῶν ἢ ἀνάλογον χρηματικὴν ποινὴν.

Οἱ ἐκμεταλλεῦται τῶν ἐργασιῶν.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἐλέγχου δαστικῆς ἐνηργηθῆ εἰς τὴν διαχείρησιν τῆς Πανελληνίου Συνμοσπονθίας τῶν Ἐργασιῶν διεπιστώθη ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς εἶναι ἐνοχον σοβαρωτάτων διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν, καταχρήσεως μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν, κατακρατήσεως 470 χιλ. δραχμῶν δοθέντων ὡς βοήθημα διὰ τοὺς ἐργάτας κατὰ τὸ Πάσχα καὶ ἐν γένει διὰ διάφορα ἄλλα ἀδικήματα διωκόμενα ὀχι μόνον κατὰ τὸν περὶ Σωματείων Νόμον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτῶν τὸν ποινικόν, ἡ Κυβέρνησις ἐκήρυξεν ἐκπτώτων τὴν Γενικὴν Συννομοσπονδίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελουμένην ἀπὸ τοῦς Ἱ Καλομοίρη, Ε. Εὐαγγέλου, Κ. Μαργακακῆ, Ἱ Γοσπῆν, Α. Πριονᾶν, Κ. Ἀμδάρη, Μ. Πετροῦ λῆν, Θ. Κουρτζῆν καὶ Γ. Λάσκαρη.

Οἱ καθαιρεθέντες παρεπέμφθησαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

Θεῖον Ἐκρηγμᾶ

Ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς «Ἀγάπης» Αἰδέο, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖος θὰ ὁμίλησῃ αὐριον Κυριακὴν κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Θεράποντος καὶ κατὰ τὸν ἑσπερινόν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, ὁ αὐτὸς θὰ ἐλάσῃ τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ θὰ ὁμίλησῃ ἐν τῷ Μ. Ναῷ καὶ μεθ' αὐτὸν Δευτέραν ἐκ' εὐκαιρίας τοῦ Α'. Φροντιστηριακοῦ Συνεδρίου τοῦ Ἱ. Κλήρου ἑσπερινῶν τῆς Πρωτοπρεσβυτερίου Νοσοκομείου Νόμου.